

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra FAMILIELIV

Citation: Wied, Gustav: "Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966", i Wied, Gustav: *Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied02val-shoot-idm139908713259856/facsimile.pdf> (tilgået 20. oktober 2021)

Anvendt udgave: Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

— Jeg har ingen Kone.
— Var det da ikke Herrens Kone, hende dernede?
— Nej det var Olsen, sagde jeg.
— Olsen? gentog han. — Har hun en Dreng ved en Urtekræmmer paa Amerikavej?
— Det véd jeg ikke, sagde jeg — jeg blander mig aldrig i den Slags Ting!
— Jo det har hun, vedblev han — og hun er nok en Sort Bekendtere af min Kone.
— Men sig mig, min gode Mand, begyndte jeg igen — hvad vil De egentlig? naar De er enig med Deres Kone om at skilles, hvad vil De hende saa?
— Jeg vil Fanden rive mig ha' Søvskeerne! bruste han op.
— Rolig, rolig! sagde jeg — Men hun siger jo, at det er hendes.
— Det er Løgn, for vi skal dele! Og Maleriet er ogsaa mit, for det er malet af min allerbedste Ven! — — Det var for Resten ham, hun la'e i med; føjede han forklarende til.
— De talte før om Politiet? spurgte jeg.
— Ja, sagde han — jeg har været hos Assistenten, og han sa'e, at hvis hun ikke ga' sig, saa skulde jeg komme til ham.
— Naa, men saa er det jo bedst, De taler med Deres Kone.
— Hun vil jo ikke! Herren kan jo se, at hun er ikke til at komme nær.
— Nu skal jeg kalde paa hende, sagde jeg — men De maa ikke blive hidsig!
— Hidsig? gentog han — det ligger aldeles ikke for min Stemme, jeg er det roligste Menneske paa Jorden!
— Ja saa kom med mig, sagde jeg.
Og vi gik ud paa Trappegangen.
— Madam! raabte jeg ned i Kælderen — er De dernede? Deres Mand vil tale et Øjeblik med Dem.
Ansigtet stod bag ved mig og saa' frygteligt ud.
— Husk nu, sagde jeg til ham — bare ikke hidsig!
Madammen kom langsomt op ad Kældertrappen. Hun